

Stangmyr, f. myr, nu ägemark, Stänga
o. Linde shr, Gotl. s. hd,

Gotl. L.

i Stangemyr (s. 87)

i Stangamyrr (s. 88)

R6 Gotl. 1653, 1

Ytterl. bel. finns i boken (s. 82 ff)

Myren sträckte sig äv. in i Hemse sh.

Jfr ek, bl. Tjängdarve: Stängamyrr
L. Ahs. 1981